

& Skepparen och jungfrun:

#: <:2> (odo /SoSo dodo /LaLa Tido /rere SoSo /do; LaLa /SoSo FaFa /Mi i;do /SoSo dodo /LaLa Tido /re SoSo /do; LaLa /So FaFa /Mi; DoMi /SoLa FaSo /Mi; SoSo /do remi /falmi redo /Ti do /o)×11

'1 Och /jungfrun gick åt /sjöstrand, hon /skulle hemta /vand, ; Hör du /lilla vännen /min! ; Så /kommer der en /skeppare från /fremmande /land: ; Mulom /dag faller /regn, ; För det /dagas inte /än, ; Men det /dagas lik/vä2l under /tide/n.

'2 Och skepparen tog jungfrun allt uti sin famn,

(×:; **Hör du lilla vännen min!** ;)

Så skeppar han sig ut åt fremmande land:

(×:; **Mulom dag faller regn, ; För det dagas inte än, ; Men det dagas likväl under tiden.**)

'3 "Och kära ni min skeppare släpp mig i land För hemma gråter barnen och så min fästeman."

'4 "Och fella ser jag uppå jungfruns gula hår, Att aldrig någon brudekrans har varit deruppå.

'5 Och fella ser jag uppå jungfruns fingrar små, Att aldrig nå'n vigselring har varit deruppå.

'6 Och inte slipper jungfrun till sin faders gård, Förr än hon fått en gosse, som båten styra kan.

'7 Och inte slipper jungfrun uppå sin faders gård, Förr än hon fått en flicka, som syr med silkestråd."

'8 Och jungfrun gick på däcket, hon gret och hon log, Så kastar hon sig uti hafsens djupa våg.

'9 Och skepparen han skeppade och jungfrun hon sam, Och jungfrun blef före den skepparen i land.

'10 Så kastar han af sig sjökappan blå, Och under satt rocken med silkessnöra på.

'11 "Jag är väl ingen skeppare, fast jungfrun tycker så, Jag är den likaste kongeson i England må gå."